

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

20. De annis Nabuchodonosoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

componit, nempe ex Ptolemaei calculo minus accurato, quoad initium regni Nabopolassari. Forte quispiam suspicabitur eclipsin illam errore graphico non anno 1. Nabopolassari, pro 7.

8. Quoto anno Nabonassari decesserit Nabopolassar, ex Canone Mathematico definiti non potest: siquidem exemplaria inter se discrepant. Nullis auctoribus in hoc negotio, Torniellus, Salius, Petavius; nec ego: ab omnibus concedunt Sethus & Capellus. Porro ex dictis habemus Nabopolassarum regnasse annos 21. saltem inchoatos, eundemque fuisse parentem Nabuchodonosoris Magni, à nonnullis Nabulassarum, aliàs Nabuchodonosorem appellatum; quando autem obierit constabit ex quaestione sequenti, sub finem nuna. Vide notas in Ierem. cap. 32. v. 1. num. 2.

QUESTIO XX.

De initio & duratione regni Nabuchodonosoris.

ANnum primum Nabuchodonosoris, quartum Ioakim regis Iuda, & viceesimum tertium a. 13. Iosiaz, inter se aliquo modo concurrere, fide indubitata facit Ieremias cap. 25. v. 1. Verbum quod factum est ad Ieremiam de eorum populo Iuda, in anno quarto Ioakim filij Iosia regis Iuda. (ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis.) Et v. 3. A tertio decimo anno Iosia filij Amon regis Iuda, usque ad hunc, iste tertius & viceesimus annus. Ita habent Latina, fons Hebraeus, & quaedam Graeca: quaedam verò, ut translatio Septuaginta Sixti V. mentionem Nabuchodonosoris non faciunt; sed neque negant, quod alij codices exprimunt. Vtrum autem iste primus Nabuchodonosoris annus partim cum tertio & quarto, an partim cum hoc & quinto Ioakimi conveniat, in quaestione ponitur.

1. Anno tertio Ioakim Nabuchodonosorem regnare cepisse sentiunt nonnulli, ut Sanctius 4. Reg. 24. v. 1. Ribera Nahum 2. Pererius Praefat. in Danieli & cap. 1. Sa ibidem, ubi legitur: anno tertio Ioakim regis Iuda venit Nabuchodonosor rex Babylonis in Ierusalem & obsedit eam. Ex hoc tamen unico Danielis oraculo non potest efficaciter probari, anno tertio Ioakim fluente Magnum Nabuchodonosorem iam regnandi initium dedisse, cum eiusmodi verborum complexio intelligi possit, de eo mox rege futuro, quippe qui vivente adhuc parente bellum in Iudaea gessit, tum accepto de obitu patris sui nuncio confectum Babylonem reversus & tum primum regni administrationem suscepit, anno tertio Ioakimi iam transacto, ut mox ex Beroso colligemus. Ut igitur solidiora huius quaestionis fundamenta palam fiant, quaedam ex profana, quaedam ex sacra historia proponam, ut suavius inde veritatis splendor affulgeat.

2. Iosephus lib. 10. Antiq. cap. xi. ex Beroso lib. 3. rerum Chaldaicarum hæc scribit. Pater Nabuchodonosorus (apud Eusebium est Nabopolassar, ut bene

De obitu Nabopol. dubium.

Annus 1. Nabuchod. den. attingit 4. Ioakim.

1. Opinio.

Rejicitur.

Notandum ex Iosepho.

ilippi

inologia testamenti

IV

Amma Ierosolymis subdita est, anno decimo nono regni ipsius iam fluente. Si anni qui hic notantur essent expleti; inter captam & incensam Ciuitatem annus integer & mensis interfluxisset. Anno igitur 18. non finito sed fluente, capta Ierosolyma; anno 19. non elapso sed fluente cremata sunt.

5. Hinc colligo annum primum Nabuchodonosoris iniisse anno quarto Iochimi, ita vt nulla sui parte annum huius tertium attingeret, sed partim cum quarto, partim cum quinto concurreret. Est Iosephi lib. 10. Antiq. cap. 7. vbi tradit anno quarto Ioaqim Nabuchodonosorem regnasse cœpisse. Maldonati Dan. 1. v. 1. Tornielli ad an. m. 3429. num. 4. Saliani num. 21. & sequentibus: consentit Serarius 4. Reg. 22. in Nabuchodonosore, Perauus lib. 9. cap. 67. Marianus Scotus an. m. 3586. etsi rationem minus idoneam afferat. His assenti coguntur, qui annis vndecim Iechoniae transmirationem Urbis excidio preponunt, vt Beda, Ado & c. eodem enim ferè tēpore fuit Iechoniae transmirationio & inauguratio Sedecia. Nabuchodonosor autem ante casum Urbis annos 18. regnauit, è quibus si vndecim Sedecia tribuantur, non nisi septem vltimi Ioaqim remanebunt, & sic tres primi anni eiusdem Ioaqim, & pars quarti ab hoc numero excludentur. Nec abnuere possunt ij qui regnum Nabuchodonosoris 43. annorum spatio definiunt. Nam annus primus Euilmerodach concurret cum mense Adar anni 37. transmirationis Iechoniae. His adde 7. quos tempore Ioaqim regnauerat Nabuchodonosor; confurget annus 44. necdum absolutus, quo laxata sunt Iechoniae vincula, anno primo Euilmerodach, vt scribitur ad calcem lib. 4. Regum, & 2. Paralipomenon, ostendunt Tabula nostrae expansae, ab anno 4. Ioaqim vsque ad finem Nabuchodonosoris, qui quarto anno regis Ioaqim cepit imperium, inquit S. Hierony. Ierem. 32. lit. a.

6. Ex dictis probabiliter colligimus Nabuchodonosorem regnare cœpisse inter diem quintam quarti mensis, & decimum mensis quinti: quia mēse quarto die quinta anno 18. Nabuchodonosoris capta est Ciuitas; incensa verò eadem aetate decima die mensis quinti anno 19. eiusdem, vt late declarant Torniellus & Salianus. Dixi probabiliter: quia fortè ante quartum mensem quo Urbem oppugnauit, transferre cœpit illas animas 8, 2. & forte initio quarti mensis iam annum regni sui 19. inierat.

7. Nabuchodonosorem 43. annos regnasse habet Iosephus l. c. Berosus ab eodem lib. 1. contra Appionem relatus, quem sequitur Eusebius lib. 9. Præpar. Euang. cap. 4. sub finem, laudato in hanc sententiam Polyhistore Alexandro, S. Hier. in c. 9. Danielis, Ptolemæus in Canone Mathematico, Serarius 4. Reg. 22. in Nabuchodonosore, Perauus ad an. m. 3377. Beda de sex ætatibus, ait cū ab euerfa Ierusalem vixisset annos 25. non est autem dubium quin 18. antea regnauerit. Ergo vniuersè 43. Annos 44. ei adnumerant Castrius Ierem. 29.

Initium
regni Na-
buchodon.

Quo men-
se caperit

Vtrum re-
gnarit 43
annis?

ilippi

inologia
testamenti

IV

7

Maldonatus Danielis 9. Gordonus cap. 12. num. 6. Fauet Sulpitius, quod excisam Urbem dat annos 26. Hebrei in suo Seder c. 28. aiunt eum regnauit 45. vsq; ad finem anni 37. Transmigrationis Iechoniz, excepit Euilmerodachum primo die regni sui, die 25. mensis duodecimi e Iechoniam eduxisse. Verum, vt bene aduertit Salius, hoc modo Nabuchodonosor annum 44. nō finiuisset; quadragesimum quintum ne attingeret. Cæterum 45. anno sei tribuunt Ioannes Lucidus, Genebrardus, Comalij nonnulli, vt refert Azor tomo. 1. lib. 6. cap. 56. Ego regnam ciuitatem Iechoniam septennium; cum 36. annos tenuisse teor, in totum annos, & partem quadragesimi quarti: quo currente Euilmerodachum adeptus est, vt docent Toruellus & Salius; nec aliud censuisse videtur annos 43. vel 44. adscribunt, nisi quid aliud addant. Vtrum Euilmerodachus anno sui primi, medione, an in fine Iechoniam libertati reddidisset, les later.

An 45?
Conclusio.

Error Caluisti.

8. Hinc patet errare Caluistum, dum anno m. 3346. recensere Nabopolassar, succedit, inquit, ipse filius Nebucadnezar, qui hactenus quatuordecim annis Syria regnauerat, & adhuc annos 39. imperat. citatq; Berosum apud Ptolomæum in Canone. Nam Berosus satis indicat annos 42. Nabuchodonosoris fuisse ab annis 21. Nabopolassari distinctos: Ptolemæus autem ab anno finitis 21. Nabopolassari discrete 45. Nabuchodonosori inchoante nunc est apud ipsum Sethum cap. xi. Isagoges quod est de Epochis Nabuchodonosori.

IV. REGVM XXIV. v. 1. & 8.

2. Explicatio.

1. IN diebus eius ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, & factus est in diebus annis: & rursus rebellauit contra eum. Salius anno m. 3429. testatur Ioakimam anno regni sui tertio sub finem abductum Babylonem post plures menses, obsidibus ibi relictis, cum promissione tributi illudque cum fide persoluisse annis quinto, sexto, septimo: sed anno nono neglexisse, ac idcirco Nabuchodonosorem anno decimo vicesimo vndecimo Ioakimum in suam potestatem redegisse. Idem testatur Peraius lib. 9. c. 61. vbi ait Ioakimum cum triennio seruissset, anno octauo regni sui, in eum excussisse, donec anno vndecimo defecisset, confecto, à Babylonijs denuo victus & interfectus est. Alij vt Lirius testatur, hic q. 2. Toruellus an. m. 3434. ex Iosepho lib. 10. Antiq. cap. 7. Nabuchodonosorem de rege Aegypti Nechao victoriam consecutus, 4. regni Ioakimi: octauo autem tributum Ioakimo imperasse & acceptum. Hoc modo seruauerit Ioakimus pendens tributum Chaldaeis 4. anni octauo, anno nono, & decimo: tum rebellare conatus, anno vicesimo & vita priuatus fuerit.

2. Explanatio m. 3429.

H. 198

198

A

V. 8. Decem & octo annorum erat Ioaehin, cum regnare cepisset, & tribus mensibus ^{lechoniam} regnavit in Ierusalem. Eadem lectio est in Hebraeo, & Graecis exemplaribus. At ^{regnavit 3-} ^{mensibus} ^{& 10. die-} ^{bus.} Parap. 36. v. 9. dicitur: octo annorum erat Ioaehin, cum regnare cepisset, & tribus mensibus ac decem diebus regnavit in Ierusalem. Consentit ibidem fons Hebraeus & translatio septuaginta: aliqui Graeci codices habent, octodecim, ut in libris Regum.

QVÆSTIO XXI.

De annis Joachin siue Jeconia.

DE tempore regni lechoniam, nulla est difficultas: siquidem diuinæ literæ illud tribus mensibus circumscribunt, quibus disertè subscribunt Euseb. Hilarion, Beda, Fasti Siculi, Nicephorus Constant. Ado, Vincentius, Marianus, Lyranus, Tostatus &c. Nec est dubium, quin decem dies ad hoc time scire adijciendi sint, ex 2. Paralip. 36. ut etiam aduertit liber 3. Esdræ c. 4. & alij pleriq; notant. Vnde bene Abulens. in hoc caput. q. 8. docet eos non esse audiendos, qui forte dixerint lechoniam regnare cepisse ab anno ætatis octavo, vsque ad 18. nempe annos 10. & 3. menses, decennium verò ei subtrahit, quod illo tempore malus fuerit, aut aliam ob causam: eiusmodi enim effugia sine efficaci ratione & sacris literis consona queri non debent: quæ hic locum non habet, quandoquidem Nabuchodonosor regnum suum auspiciatus est, anno 4. Ioaehim, & anno suo 8. transiit lechoniam. Deinde constat Ioaehim tenuisse Nabuchodonosori tribus annis, quibus expletis sublato Ioaehimo lechonias ad regni solium euectus est, in quo si annos decem relēdisset, eius transporratio annum decimum tertium Nabuchodonosoris non præcelleret contra euidens Scripturæ testimonium 4. Reg. 24. v. 12.

De annis ætatis illius difficilius est ratio temporum, eo quod libri Regum eum annos octodecim natum; Paralipomena autem octennem regio diademate exornent: quem nodum aliqui audacter scindunt, dum sine ambagibus asserunt corruptum esse eum locum in Paralipomenis, vbi lechonias octennis dicitur principatum suscepisse, & pro 8. legendum 18. Sic opinatur Caietanus 2. Paralip. 36. Canus de locis Theologicis lib. 11. c. 5. ad 12. Sed tale quid in sacro scriptura admittere, præsertim vbi omnes codices inter se conueniunt, valde periculose esse, monet Tornielus, Abulensis hic q. 2. ait, istam positionem esse nimis erroneam, non verisimilem, nimis scandalosam: quia eodem modo, inquit, poterimus dicere de quolibet alio loco, cum sit eadem ratio, & cum non possit probari veritas sacra Scriptura per aliquam rationem priorem, manebit nobis dubium de tota sacra Scriptura, quia poterimus dicere eam in omnibus locis esse corruptam, vel saltem non erit nobis firmum aliquam partem eius esse veram, idq; probat ex S. Augustino.

Quæstio de
annis æta-
tis illius
i. opinio
falsa.

ilippi

nologia
estamenti

IV

